

Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika II.

D1 LÁZÁR ERVIN: SZEGÉNY DZSONI ÉS ÁRNIKA

(Részletek)

Bátran lépeget Árnika a kacsával – aki persze, jól tudjuk, nem volt más, mint szegény Dzsoni –, de azért a szíve közepén ott homálylott egy picinyke félelem: ej, csak ne találkozzon azzal az Ipiapaccsal, azzal a hírhedett rablóval.

De bizony alig gyalogolt fél mesebeli mérföldet, megzörrent ám mögötte egy bokor, ijedten megpördült Árnika, jaj, ki az, hát egy marcona, bajszos ember ugrott elő a bokrok mögül.

– Pénzt vagy életet! – mondta vérfagyasztó hangon.

– Jaj, istenem, kedves Ipiapacs, te hírhedett rabló – mondta Árnika, mert persze rögtön tudta, kivel van dolga –, kegyelmezz, nincs nekem egy megveszekedett vasam se!

– De kacsád van – mondta Ipiapacs. – Akkor kacsát vagy életet!

Már lépett is, hogy elvegye a kacsát Árnikától.

– Akkor inkább az életem – mondta nagy elhatározással Árnika, és a háta mögé dugta szegény Dzsonit. Ipiapacs, a hírhedett rabló hahotázni kezdett.

– Velem akarsz te ellenkezni – hahotázott –, ha rád fújok, elszállsz, mint a pitypang bóbitája.

– Árnika – suttogta szegény Dzsoni –, változzunk át.

S Árnika már mondta is:

– Legyek én kacsá, s szegény Dzsoni az ember. – S hopp már úgy is volt.

Ipiapacs, a hírhedett rabló kinyújtotta a kezét Árnika felé, már-már megragadta, amikor legnagyobb ámulatára a gyenge lányka helyett egy jól megtermett, izmos fiatalember állt vele szemben. Na, gondolhatod, leesett az álla. De azért elordította magát:

– Ide a kacsát!

Mire szegény Dzsoni két akkora pofont adott Ipiapacsnak, a hírhedett rablónak, hogy fölkiáltott tőle:

– Nagybőgő! – ugyanis nagybőgőnek nézte az eget.

*

...üldözőbe vették szegény Dzsonit. S bizony délfelé már ott voltak a nyomában, egykettőre utolérték. Éppen egy dinnyeföld közepén járt szegény Dzsoni, s mivel okosabb nem jutott eszébe, a dinnyékkal kezdte hajigálni Ipiapacst és bandáját. Na, és lássál csodát, a rablók olyan ügyesen kapták el a dinnyéket, hogy egy se törött össze, fejjel, lábbal könnyedén szelídítették meg a röpködő dinnyéket, akár a legjobb futballisták a pályán a labdát. Ámulva nézte őket szegény Dzsoni, a rablók meg biztatták:

– Dobálj még, ez nagyon jó játék!

– Nahát – mondta szegény Dzsoni –, hogy nektek micsoda csudálatos gömbérzéketek van!

– Micsodánk? – kérdezte Ipiapacs, a hírhedett rabló.

– Gömbérzéketek – ismételte meg szegény Dzsoni –, belőletek egy nagyszerű futballcsapat válna. – Csak nézték a rablók. Futball? Az micsoda? Szegény Dzsoni nagy hirtelen összeeszkábált egy rongylabdát, s megtanította a rablókat a futball szabályaira.

– Mi az, hogy kézzel nem szabad a labdához érni – harciaskodott Ipiapacs, a hírhedett rabló –, nekem mindent szabad!

– Lehet, hogy különben mindent szabad – magyarázta neki szegény Dzsoni –, de a futballban kézzel érni a labdához tilos, mert szabadrúgás jár érte.

D2 ÁLLÍTÁSOK IPIAPACSRÓL

Ipiapacs hírhedett rabló.

Ipiapacs kedvesen bánik mindenkivel.

Ipiapacs a rablóbanda vezére.

Ipiapacs becsületesen él.

Ipiapacs erőszakos.

Ipiapacs a szüleivel lakik.

Ipiapacs senkinek sem kegyelmez.

Ipiapacs még soha sem rabolt.